

ved at optage den direkte Forhandling med det andet høje Ting erfarede, at det har været ugørligt at faa dette bort fra sit en Gang indtagne Standpunkt. Jeg kan ikke andet end tro, at Grunden til, at man har stillet sig saaledes, er, at man ikke forstaar Konsekvensen deraf, og dette synes mig saa meget mere at være den eneste Forklaring, som det har vist sig, at det andet høje Ting og Venstre i dette Ting endog har foretrukket at give 6 Mill. Kr. større Statstilskud til Købstæderne og til København, end der fandtes i Lovforslaget, som det kunde have været gennemført, fremfor at give Tilladelse til, at der ydedes et rimeligvis mindre Statstilskud i Landkommunerne, naar dette skete efter § 2. Jeg har sagt og gentaget, at denne Lov vil, naar dens finansielle Resultat kommer til at foreligge, vise den Skævhed, at Lovens Beløb kun er anvendt med en ringe Del i Landkommunerne, og at en meget stor Del af Kommunerne ikke har kunnet anvende den, og det vil vise sig, at dette har haft sin Aarsag i den Standhaftighed, hvormed man har afvist Forsøgene paa at tilvejebringe en Ordning, hvorved visse Kommuner lettere vilde kunne finde Anvendelse for Beløbene.

Loven har saaledes i ingen Henseende faaet den Skikkelse, som jeg maatte ønske, men den har den Fordel, at den giver en Del Kommuner her i Landet en meget tiltrængt forøget Adgang til at foretage kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Naar det konservative Mindretal udtaler, at der ikke er nogen Begrundelse for at forøge Tilskuddet fra 24 til 27 Kr., tillader jeg mig at henvise til, hvad jeg tidligere herom har sagt, at de 3 Kr.s Forøgelse er en kun rimelig Erstatning for andre Bestemmelser i Lovforslaget, som er gaaet ud. Men at 27 Kr. er en fornøden Forøgelse for Kommunerne, tror jeg, at det konservative Mindretal kan læse sig til i de konservative Blade, som i disse Dage daglig bringer Samtaler med Mænd, der kender Forholdene, og som skildrer, i hvilken Grad der paa Grund af Dyrtiden og andre sammenstødende Omstændigheder hersker en Nødstilstand i Samfundet af et Omfang, som man ikke har kendt før. Det er ufatteligt, at et konservativt Parti, hvis Blade daglig bringer saadanne Udtalelser, her kan fremsætte den Anskuelse, at dette Forslag er et Forsøg paa at vinde sig Venner ved det urette Mammon. Hvis der i dette Tilfælde kan være Tale om noget uret Mammon, er det de store Indtægter, hvorfra der ved

dette Lovforslags nye Skatteregler bliver Adgang til at kræve Midler til Anvendelse for et aldeles nødvendigt offentligt Formaal. Ikke mindst fordi disse Skatteregler indeholder, hvad det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) rigtigt kaldte en radikal Afvigelse fra de gældende Dyrtids-skatteregler, er det, at jeg trods Lovforslagets store Mangler med Hensyn til et Hovedpunkt dog mener at maatte tilraade at stemme for Lovforslaget i den fra Fællesudvalgets Flertal foreliggende Skikkelse.

Jensen-Sønderup: Idet ogsaa jeg kan anbefale den af Fællesudvalgets Flertal foreslaaede Indstilling, der findes under Nr. 1, vil jeg begynde med at udtale min Anerkendelse af den ærede Ordførers (Hauge) Udtalelser her ved Sagens eneste Behandling efter Fællesudvalgets Afslutning af sin Behandling af Sagen. Enhver er klar over det berettigede i, at Ordføreren fra sit Standpunkt fandt Anledning til at udtale en Beklagelse over, at der efter hans Opfattelse ikke var opnaaet mere, end sket er. Det er der ikke noget videre at sige til, det har Ordføreren selvfølgelig Ret til at udtale, og jeg anerkender, som sagt, den Maade, hvorpaa Ordføreren talte, og at han fremhævede den Realitet, som han sagde, det var, at Beløbet var forhøjet fra 24 Kr. til 27 Kr., og jeg havde derfor Indtrykket af, at en fredelig Julestemning var ved at sænke sig over de i hvert Fald i sin Tid noget skarpe Forhandlinger, som er blevet ført angaaende denne Lov. Og jeg var da enig i, at der ikke var nogen Grund til at forstyrre den fredelige Stemning, for ikke at sige Idyl, der er ved at oprinde nu ved Afslutningen af Sagen. Jeg har det Indtryk, at der her er Tale om en af den Slags Love, som det altid er ønskeligt maa gaa ud i Livet under saa god Forstaaelse fra alle Sider som muligt. Jeg vil sige i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som havde regnet ud, at for Landkommunerne i hans Valgekreds — eller var det i hele Amtet, det fik jeg ikke fat i, men det kan ogsaa være det samme. (Andreasen: Det var i hele Amtet) ... Naa, i hele Præstø Amt — vilde der nu være et Beløb af 2½ Mill. Kroner til Raadighed til dem, der trængte mest, at jeg er enig i, at det nu netop kommer meget an paa at fremhæve, at der af Bevillingsmagten med rund Haand er stillet Beløb til Raadighed, og at vi selvfølgelig forventer, at man rundt om i Kommunalbestyrelserne